

تأثیر مداخله‌های شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی بر احساس تنها و کمرویی دانشجویان

* مرتضی ترخان

دانشیار گروه روان‌شناسی دانشگاه پیام نور

(تاریخ وصول: ۹۴/۱۲/۱۳ - تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۵/۱۶)

The Influence of Mindfulness-Based Cognitive Therapies on Loneliness Feeling and Shyness of Students

* MortezaTarkhan

1. Associate Professor, Department of Psychology, Payame Noor University

(Received: Mar. 03, 2016 - Accepted: Aug. 06, 2016)

Abstract

Aim: This study aimed at investigating the effectiveness of Mindfulness-Based Cognitive Therapies (MBCT) on loneliness feeling and shyness of students. **Method:** The research method was quasi experimental with pretest-posttest design and control group. Data was collected using Rasell et al Loneliness Questionnaire and Stanford Shyness Questionnaire. A total number of 30 female students with high loneliness feeling and shyness were randomly selected and assigned to experimental and control group (15 students in each group). The experimental group received 8 sessions of MBCT based on Segal and et al's (2002) instruction package; however, the control group did not receive any intervention. After the MBCT execution, loneliness feeling and shyness of the control and experimental group students were measured again. Data were analyzed using Multivariate Covariance Analysis (MANCOVA). **Results:** Calculated F for original hypotheses (18/11) and all the separate variables showed significant differences in both groups ($P < 0.001$). **Conclusion:** The results of this study which are in line with other studies indicated that MBCT has significant role in decreasing loneliness feeling and shyness of female students.

چکیده

مقدمه: این پژوهش با هدف تأثیر مداخله‌های شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی (MBCT) بر احساس تنها و کمرویی دانشجویان انجام شده است. روش: این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی و با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل بوده است. با استفاده از پرسشنامه احساس تنها راسل و همکاران و پرسشنامه کمرویی استنفورد، 30 نفر از دانشجویان دختر که از احساس تنها و کمرویی بالایی برخوردار بودند، به طور تصادفی ساده انتخاب و به طور داوطلبانه در دو گروه آزمایشی و کنترل (15 نفر در هر گروه) جایگزین شدند. گروه آزمایشی 8 جلسه MBCT را به طور گروهی بر اساس بسته آموزشی سگال و همکاران (2002) دریافت نمودند و گروه کنترل مداخله‌ای در این زمینه دریافت نکرد. پس از اجرای MBCT، مجدداً احساس تنها و کمرویی دانشجویان هر دو گروه مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. یافته‌ها: از تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکوا) برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. F محاسبه شده برای فرضیه اصلی (18/11) و برای هر یک از متغیرهای به طور جداگانه، تفاوت معناداری را در رابطه با متغیرهای مورد مطالعه در هر دو گروه نشان داد ($P < 0.001$). نتیجه‌گیری: این پژوهش در همگرایی با نتایج تحقیقات مشابه بیان می‌دارد، MBCT در کاهش احساس تنها و کمرویی دانشجویان دختر نقش مؤثری داشته است.

Keywords: Mindfulness-Based Cognitive Therapies, Loneliness Feeling, Shyness.

* Correfponding author Email: mttmaster20@yahoo.com

مقدمه

و اضطراب منجر می‌شود (الهاگین⁸، 2004؛ مون⁹، 2009). منظور از کمرویی توجهی غیرعادی و اضطرابآلود به خویشتن است که در یک یا چند موقعیت اجتماعی تجلی می‌یابد و موجب بروز رفتارهای نسنجدیده، اضطرابانگیز شناختی، هیجانی و رفتاری می‌شود (کویدمیر، دمیر¹⁰، 2008؛ رایین، کاپلان¹¹، 2010). به بیان بهتر، کمرویی بیانگر توجه و اشتغال ذهنی افرادی و بیمارگونه نسبت به افکار، احساسات و ادراکات فرد است که به یک طیف وسیعی از ترس اجتماعی ضعیف تا اضطراب اجتماعی شدید و کشنده منجر می‌شود (زیمباردو، 1977؛ چک، باس¹²، 2006). محققان بر این باورند، احساس تنهایی و کمرویی از جمله متغیرهای مهم در پیش‌بینی بسیاری از نابهنجاری‌ها از جمله اضطراب، افسردگی، رفتارهای خودکشی، مشکلات خواب (بیسر، فلیت و همکاران¹³، 2003)، کشیدن سیگار، مواد مخدر، فرار از مدرسه، اعتمادبه نفس پایین (الهاگین، 2004؛ اجمال و همکاران، 2011)، پرخاشگری، درون‌گرایی، تعاملات اجتماعی ضعیف، اضطراب اجتماعی، ابراز وجود ضعیف، خجالت و شرم (روتبیرگ و همکاران¹⁴، 2004) است. لذا کترل و درمان آن در طی بیست سال گذشته توجه درمانگران مختلف را به خود جلب نموده است.

8. Elhageen

9. Moon

10. Koydemir & Demir

11. Rubin & Coplan

12. Cheek & Buss

13. Besser & Flett& et al

14. Rotenberg & et al

در سال‌های اخیر از جمله موضوعاتی که توجه روان‌شناسان اجتماعی به‌ویژه درمانگران را در محیط‌های آموزشی به خود جلب نموده است، احساس تنهایی¹، کمرویی² و روابط اجتماعی ضعیف می‌باشد. متخصصان علوم رفتاری بر این باورند، احساس تنهایی و کمرویی به‌عنوان یک عامل سبب‌شناختی در سلامت عمومی و بهزیستی روان‌شناختی در جمعیت‌های مختلف، پیامدهای آنی و درازمدت جدی بر زندگی افراد دارد (زیمباردو³، 1997؛ گوسینز، لسگارد و همکاران⁴، 2009). به دیگر سخن، درمانگران تأکید دارند، احساس تنهایی و کمرویی به‌عنوان زمینه‌ساز بسیاری از نابهنجاری‌ها، چنانچه به موقع درمان نشود و به‌طور طولانی مدت در زندگی فردی و اجتماعی افراد حاکم باشد، منجر به بسیاری از اختلالات روانی می‌شود (دیل، اندرسون⁵، 1999؛ اجمال و همکاران⁶، 2011). درمانگران احساس تنهایی را یک تجربه عاطفی ناخوشایند، کشنده و بازدارنده‌ای می‌دانند که افراد در مناسبات اجتماعی حس می‌کنند و این حالت منجر به اشتغال ذهنی، خستگی، دلمردگی و گریز از جمع می‌شود (استوکلای⁷، 2010)؛ به عبارت دیگر، احساس تنهایی بیانگر هوشیاری شناختی فرد از کاستی‌ها و نارسانی‌های خود در شبکه روابط بین فردی است که به احساس غمگینی، پوچی، دلهزه

1.Loneliness

2. Shyness

3. Zimbardo

4. Goossens & Lasgaard & et al

5. Dill & Anderson

6. Ajmal & et al

7. Stoeckli

بک و روش کاهش استرس مبتنی بر ذهن آگاهی کابات - زین است که توسط سگال و همکاران ابداع گردید (سگال، ویلیامز، تیزدل⁷, 2002). مفروضه های اساسی MBCT عبارت انداز ۱-۲ مشاهده و توجه به تجربه فردی درونی ۳- توانایی توصیف و برچسب زدن تجربه فردی ۴- توانایی مداخله آگاهانه در فعالیت ها، بدون انحراف توجه ۵- عدم طرفی و عدم قضاوت درباره تجربه ۶- عدم واکنش در مقابل تجربه فردی (کاسچیویند، پیترز و همکاران⁸, 2012). در MBCT به افراد شیوه درک کردن لحظه به لحظه رویدادها و اجازه ثبت آن با هوشیاری کامل بدون تأثیرپذیری از انتظارات یا انحراف شناختی آموزش داده می شود. در این روش افراد «بودن» در زمان «حال» را حس می کنند و به آنها اجازه داده می شود، جنبه های رفتاری، هیجانی و شناختی خود را در مقامبی - طرفی و قضاوت تجربه کنند (کهوبوری، لی کامت، فورتین، مس و همکاران⁹, 2013). به دیگر دیگر سخن روش MBCT برنامه استاندارد شده- ای است که در آن افراد تجارب فردی را مورد قضاوت قرار نمی دهند، از برچسب زدن های منفی یا مثبت اجتناب می ورزند و تمام تجارب فعلی خود را بدون قضاوت ارزشی و سوگیری توجه، مورد پذیرش قرار می دهند (دادونا، 2009؛ کویکن، بایفرد، تیلور¹⁰, 2008). گرچه MBCT برای کترول دردهای جسمانی و عدم بازگشت نشانگان افسردگی توسط سگال و همکاران ابداع گردید اما در سال های اخیر در

-
7. Segal & Williams & Teasdale
8. Geschwind& Peters & et al
9. Khoury&Lecomte& Fortin & Mass & et al
10. Kuyken & Byford & Taylor

درمانگران با رویکردی نظری مختلف از روش های متفاوتی برای کترول و درمان احساس تنها بی و کمرو بی افراد در جمعیت های مختلف استفاده می کنند. یکی از روش های کارآمد در این گستره، روش های مبتنی بر ذهن آگاهی¹ است. ذهن آگاهی اساس آموزه های بودا بر مبنای مراقبه است و ساده ترین و مؤثر ترین روش برای آموزش رشد ذهن در انجام تکالیف و حل مسائل روزانه است (دادونا², 2009). ذهن آگاهی به هوشیاری لحظه به لحظه، هوشیاری نسبت به واقعیت فعلی و درباره آنچه عملاً فرد انجام می دهد، مربوط می شود (هارینگتون، پیکلس³, 2009). به دیگر سخن، ذهن آگاهی به عنوان یک فرایند شناختی بر کترول آگاهانه و حفظ توجه کامل فرد بر افکار زمان حال، بدون انحراف توجه توسط افکار مرتبط به گذشته یا آینده دلالت دارد (ریمیل، گلدین، کارمونا، مککوید⁴, 2009). اما ذهن آگاهی به عنوان یک روش درمانی توسط کابات - زین در سال 1979 در مرکز ذهن آگاهی دانشکده پژوهشی دانشگاه ماساچوست با هدف کاهش استرس در بیماران مبتلا به درد مزمن بکار گرفته شد (بارنهوفر، کرونی و همکاران⁵, 2009). در طی دو دو دهه اخیر رشد سریعی در درمان های روان شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی انجام شده است که از جمله آن می توان به مداخله های شناختی مبتنی بر ذهن آگاهی⁶ (MBCT) (اشاره نمود. روش MBCT ترکیب متفکرانه ای از درمان شناختی - رفتاری

-
1. Mindfulness-based
2. Diodona
3. Harrington& Pickles
4. Ramel, Goldin, Carmona & Mcquaid
5. Barnhofer& Crone & et al
6. Mindfulness-based Cognitive Therapy

می بردن، مبرهن نمود، از آنجاکه روش MBCT موجب قطع چرخه های پردازش معیوب و منفی تفکر می شود و یک نگرش منعطف نسبت به رویدادهای زندگی را فراهم می سازد، در کترل و کاهش نشانگان افسردگی مانند کمرویی، گوشه گیری، احساس تنها یی، پریشان خوابی نقش مؤثر و سازنده ای دارد. در این راستا فردریکسون⁸ (2012) در تحقیقات خود اشاره داشت، بین ذهن آگاهی بالا و عواطف مثبت، همبستگی مثبت وجود دارد؛ به عبارت دیگر هرچه افراد از ذهن آگاهی بالاتری برخوردار باشند از انتظارات خلقی منظم، ثبات هیجانی و عاطفی بیشتر و از نشانگان افسردگی کمتری برخوردار است. چرا اینکه ذهن آگاهی در سازماندهی احساس مثبت و تعادل حالت های هیجانی و عاطفی افراد نقش مؤثری دارد. همچنین رایین و جانکین⁹ (2014) در پژوهشی نشاندادند، روش MBCT یک روش قدرتمند در کاهش احساس تنها یی و افزایش عزت نفس افراد بزرگسال در موقعیت های مختلف زندگی است. در همگرایی با پژوهش های فوکمیلانی (1392) و گینگستون، کنی¹⁰ (2014) MBCT در پژوهش های خود نشان دادند، روش MBCT یک روش قدرتمند در کاهش بسیاری از نشانگان افسردگی مانند نشخوارهای ذهنی، نگرش های ناکارآمد، کمرویی، گوشه گیری و غمگینی در افراد افسرده و دانش آموزان است.

باقی بحث به پژوهش های فوق و با توجه به اینکه احساس تنها یی و کمرویی نقش تعیین کننده ای در

حوزه های متفاوت از سوی درمانگران مختلف بکار گرفته شد و به عنوان یکروش درمانی کارا از حمایت تجربی بالایی برخوردار است. مثلاً برای کترل علائم افراد مبتلا به اختلال دوقطبی (ویبر، جرمن و همکاران¹، 2010)، درمان نشانگان افراد مبتلا به خود بیمار پنداری (لواس، بارسکی²، 2010)، کترل افکار خودکشی افراد افسرده (کرونی، ویلیامز³، 2010) در افزایش بهزیستی روانی (بران، ریان⁴، 2003)، افزایش سلامت روانی روانی افراد مبتلا به دردهای جسمانی (بوهلیمجر، پرنگر و همکاران⁵، 2010) و برای کترل و درمان افسردگی، اضطراب، درد و استرس های روان شناختی (مارچاند⁶، 2012) در نمونه های مختلف بالینی و عادی کاربرد مؤثر و سازنده ای داشته است. از جمله متغیرهایی که اثربخشی MBCT بر روی آن انجام شده است، احساس تنها یی و کمرویی در نمونه مختلف به ویژه دانشجویان و نوجوانان بوده است. مثلاً ویلیامز (2012) در پژوهشی بر روی گروهی از دانشجویان نشان داد، MBCT در کترل برخی از نشانگان افسردگی مانند غمگینی، گوشه گیری، کمرویی، احساس تنها یی و همچنین اضطراب، درد و پریشانی های روان شناختی روش سودمندی است. همچنین (تیلور⁷، 2012) به نقل از که هویوری، لی کامت و همکاران، (2013) در گروهی از نوجوانانی که از نشانگان افسردگی رنج

-
1. Weber & Jermann & et al
 2. Lovas & Barskey
 3. Crane & Williams
 4. Brown & Ryan
 5. Bohlameijer & Prenger
 6. Mrachand
 7. Taylor

8. Fredrickson, B. L.

9. Robin & Junkin

10. Kingston & Kenny

ابزارهایی که در این پژوهش بکار گرفته شد، عبارت اند از:

1- پرسشنامه تجدیدنظر شده احساس تنها راسل و همکاران¹ (UCLA)

2- پرسشنامه کمرویی استنفورد²

3- بسته مداخلات MBCT سگال و همکاران

- پرسشنامه احساس تنها راسل و همکاران (UCLA): این پرسشنامه توسط راسل، پیلو و کورتونا در سال 1980 ساخته شده و شامل 20 سؤال (10 جمله منفی و 10 جمله مثبت) است که به شیوه چهار درجه‌ای هرگز، بندرت، گاهی اوقات، اغلب نمره‌گذاری می‌شود. حداقل نمره این پرسشنامه 20 و حداکثر آن 80 می‌باشد. نمره بالاتر از میانگین نشان دهنده احساس تنها بیشتر و نمره پایین‌تر از میانگین حاکی از احساس تنها کمتر است. ضریب پایایی این پرسشنامه با استفاده از روش دونیمه کردن و استفاده از روش بازآزمایی به ترتیب 0/91 و 0/83 در جمعیت ایرانی گزارش شده است (علی‌آبادی، 1392).

- پرسشنامه کمرویی استنفورد: این پرسشنامه توسط پیلکونیس (1977) و مارولر، استنیریچ و هال (1979) ساخته شده است. این پرسشنامه 44 سؤال دارد و آزمودنی بر اساس مقیاس 5 درجه‌ای (0 و 1 و 2 و 3 و 4 نمره) بدان پاسخ می‌دهد و دامنه نمره این پرسشنامه بین صفر تا 176 نمره است و هرچه نمره آزمودنی بالاتر باشد بیانگر کمرویی بیشتر وی است. ضریب پایایی این پرسشنامه در جمعیت

سازگاری تحصیلی و اجتماعی دانشجویان در محیط آموزشی دارد، این پژوهش با هدف اثربخشی MBCT بر روی احساس تنها و کمرویی دانشجویان انجام شده است.

روش

روش پژوهش و اجرانزوosh تحقیق این پژوهش، نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل بوده است. جامعه آماری این پژوهش کلیه دانشجویان دختر دانشگاه پیام نور واحد نوشهر بوده‌اند. به منظور انتخاب نمونه، نخست به 235 نفر از دانشجویان دختر پرسشنامه احساس تنها و کمرویی داده شد. پس از بررسی مشخص گردید 41 نفر از آنها نسبت به میانگین پرسشنامه از احساس تنها و کمرویی رنج می‌برند. سپس از بین آنها 30 نفر به طور تصادفی ساده انتخاب و به طور داوطلبانه در دو گروه آزمایشی و کنترل جایگزین شده‌اند (هر گروه 15 نفر). پس از انتخاب نمونه‌های نهایی پژوهش و توجیه اهداف پژوهش برای اعضای هر دو نمونه، گروه آزمایشی 8 جلسه 75 دقیقه‌ای روش MBCT را بر اساس برنامه سگال و همکاران (2002) دریافت نمود و گروه کنترل آموزشی در این زمینه دریافت نکرد. پس از اجرای MBCT، مجددًا احساس تنها و کمرویی اعضای هر دو گروه بر اساس پرسشنامه‌های مربوطه اندازه‌گیری و داده‌های مورد لزوم استخراج و از طریق برنامه آماری SPSS مورد پردازش قرار گرفت. شایان ذکر است گروه آزمایشی در دامنه سنی 20 تا 25 سال و گروه کنترل در دامنه سنی 19 تا 26 سال قرار داشتند.

ایرانی 0/81 گزارش شده است (اسدینیا و همکاران، 1392).
استاندارد شده‌ای است که توسط سگال و همکاران (2002) ابداع گردید که بین 8 تا 10 جلسه اجرا می‌شود که خلاصه این برنامه درمانی در ذیل ارائه شده است.

- بسته مداخلات MBCT سگال و همکاران:
بسته مداخلات MBCT یک برنامه درمانی

جدول 1. ساختار جلسات درمانی شناخت درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی (سگال، ویلیامز، تیزدل، 2002)

شماره جلسه	موضوع
اول	معرفی اعضاء، توضیح در مورد هدف و اهمیت جلسات، مفهوم ذهن‌آگاهی، اهمیت حضور در لحظه حال و بودن در آینجا و اکنون
دوم	آموزش تن‌آرامی برای 14 گروه از عضلات و آگاهی از ذهن‌آگاهی بر روی عضلات، دادن تکالیف خانگی
سوم	بررسی تکالیف خانگی، آرام کردن ذهن سرگردان با تمرین تنفس و مرور بدن، مراقبه نشسته همراه با توجه در زمان حال، دادن تکالیف خانگی
چهارم	بررسی تکالیف خانگی، آموزش تکنیک دم و بازدم همراه با حضور در حال و بدون تفکر در مورد چیز دیگر و آموزش تکنیک تماشای تنفس همراه با افکار بودن بدون فرار و دوری از جمع، دادن تکالیف خانگی
پنجم	بررسی تکالیف خانگی، کسب آگاهی کامل از افکار و احساسات و پذیرفتن آنها بدون قضاوت و دخالت مستقیم، تمرکز بر اعضای بدن و حرکات آنها و جستجوی حس‌های آنها، دادن تکالیف خانگی
ششم	بررسی تکالیف خانگی، تغییر خلق و افکار از طریق افکار بعنوان فقط فکر و نه عنوان واقعیت. اجازه دادن به ورود افکار مثبت و منفی به ذهن و به آسانی خارج کردن آنها از ذهن بدون قضاوت و توجه عمیق به آنها، دادن تکالیف خانگی
هفتم	بررسی تکالیف خانگی، هشیار شدن به نشانه‌های احساس تنها و کمرویی و تنظیم برنامه‌ای برای روبرو شدن احتمالی با نشانه‌های احساس تنها و کمرویی، دادن تکالیف خانگی
هشتم	بررسی تکالیف خانگی، استفاده از فنون حضور در زمان حال برای کنترل نشانه‌های کمرویی و احساس تنها و تعیین آن به موقعیت‌های واقعی زندگی

یافته‌ها

فرضیه‌ها با رعایت مفروضه‌های زیربنایی از تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکوا¹) استفاده شده است.
فرضیه اصلی: روش MBCT بر احساس تنها و کمرویی دانشجویان مؤثر است.

از آنجا که این پژوهش در صدد تعیین نقش ترکیبی و انفرادی متغیرهای مورد مطالعه بوده و همچنین طرح پژوهش از نوع پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل می‌باشد، برای تحلیل داده‌ها و آزمون

جدول 2. مشخصه های آماری متغیرهای وابسته

انحراف استاندارد		میانگین		گروه ها	متغیرها
پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون		
5/13	6/17	41/18	57/25	آزمایشی	احساس تنها بی
5/98	6/01	54/11	55/12	کنترل	
11/78	18/25	73/91	97/51	آزمایشی	
16/25	17/79	90/18	94/12	کنترل	کمرو بی

همبستگی بین متغیرهای مورد مطالعه، آزمون باکس و آزمون لوین نشان داد که همگنی شبیه رگرسیون، نرمال بودن توزیع نمرات، همگنی ماتریس واریانس - کوواریانس و یکسانی واریانس ها که از مفروضه های اصلی تحلیل کوواریانس چندمتغیری است، برقرار است. به همین جهت از تحلیل مانکوا با روش تصحیح بنفروندی برای آزمون فرضیه استفاده شده است.

همان طوری که جدول 2 نشان می دهد، تفاصل محسوسی بین میانگین احساس تنها بی و کمرو بی پیش آزمون و پس آزمون گروه آزمایشی در مقایسه با گروه کنترل وجود دارد. حال جهت بررسی این نکته که آیا این تفاصل معنادار است از تحلیل کوواریانس چندمتغیری استفاده شده است. جهت استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری نخست مفروضه های آن مورد بررسی قرار گرفت. بررسی اثر تعاملی متغیر مستقل و پیش آزمون، ماتریس

جدول 3. تحلیل کوواریانس چندمتغیری (مانکوا) برای متغیرهای مورد مطالعه

اندازه اثر	Sig	d.f خط	گروه d.f	F	Value	اثر
0/697	0/0001	27	2	18/11	0/623	لامبادی ویکلز

دانشجویان داشته است و مجدور اتای سهمی، شدت این اثر را 0/697 نشان داد که از لحظه آماری اثر بالا و قابل قبولی است.

جدول 3 نشان می دهد، روش MBCT در یک متغیر ترکیبی در سطح $P < 0/05$ و $F(27, 2)$ معناداری بر کاهش احساس تنها بی و کمرو بی

جدول 4. تحلیل کوواریانس تک متغیری با استفاده از تصحیح بنفروندی

اندازه اثر	Sig	F	میانگین مجموع مجذورات	d.f	مجموع مجذورات	منابع تغییرات	متغیرهای وابسته
0/431	0/005	7/38	197/15	1	197/15	احساس تنها بی	اول
			26/70	27	721/11	خطا	
0/475	0/002	7/82	265/80	1	265/80	کمرو بی	دوم
			33/95	27	916/78	خطا	

فرضیه اصلی این پژوهش مبنی بر اینکه MBCT بر احساس تنهایی و کمرویی دانشجویان مؤثر است، در این پژوهش مورد تائید قرار گرفته است. به دیگر سخن، تحلیل کوواریانس چندمتغیری بیانگر معنادار بودن اثربخشی MBCT بر احساس تنهایی و کمرویی دانشجویان است. نتایج این پژوهش با یافته‌های تحقیقات محققانی چون ویلیامز (2012)، تیلور (2012) به نقل از کهه‌بیوری، لی کامت و همکاران، (2013)، فردیکسون (2012)، جانکین (2014)، گینگستون، کنی (2014) و میلانی (1392) همگرایی دارد.

درمانگران در مورد مکانیزم تأثیرگذاری MBCT بر احساس تنهایی و کمرویی افراد مبتلا بر این باورند، احساس تنهایی و کمرویی محصول شناخت غلط از خود و دیگران، خودکمی‌بینی افراطی به توانمندی‌ها، عدم آگاهی از مهارت‌های اجتماعی و باورهای نادرست از مسخره‌شدن و طرد شدن از سوی دیگران است که منجر به سازش نایافتگی‌های اجتماعی افراد در محیط‌های مختلف می‌گردد. بی‌گمان با شناخت توانمندی‌های خود و آگاهی نسبت به باورها و افکار غیرمنطقی، می‌توان به مطلوب‌ترین سطح سازش یافتنگی اجتماعی و مؤثرترین شکل ارتباط با دیگران دست‌یافت. لذا این دسته از درمانگران معتقدند، جلسات درمانی MBCT برای این دسته از افراد فرصت مناسبی جهت رهایی از شناخت‌ها و باورهای نادرست است. چرا اینکه در MBCT بر مشاهده و نظارت افکار، احساسات و حس‌های بدنی به عنوان رویدادهای گذرا نه به عنوان افکار

همان‌طوری که جدول 4 نشان می‌دهد، F محاسبه شده احساس تنهایی (7/38) و کمرویی (7/82) در سطح $P < 0/05$ با درجه آزادی (27/1) معنادار است؛ به عبارت دیگر روش MBCT در کاهش احساس تنهایی و کمرویی دانشجویان مؤثر بوده و مجدور اتای سهمی، شدت این اثر را برای احساس تنهایی 43 درصد و برای کمرویی 47 درصد نشان داده است که اثر قابل قبولی است.

نتیجه‌گیری و بحث

امروزه بسیاری از محققان بر این باورند، احساس تنهایی و کمرویی از جمله عواملی هستند که نقش حساس و مؤثری در سازگاری اجتماعی دانشجویان دارند. این دسته از محققان بر این باورند، احساس تنهایی و کمرویی توجه غیرعادی و اضطراب‌آمود به خویشتن هستند که در موقعیت‌های مختلف اجتماعی تجلی می‌یابند. به‌طوری‌که از یکسو فعالیت‌های فردی افراد را فلچ می‌کنند و از سوی دیگر فعالیت‌های اجتماعی افراد را مختل و موجب بروز رفتارهای خام، نسنجیده و واکنش‌های نامتناسب اجتماعی می‌شوند. درمانگران حوزه‌های مختلف از روش‌های متفاوتی برای کنترل و کاهش احساس تنهایی و کمرویی سود می‌برند که یکی از این روش‌ها، مداخله‌های شناختی مبتنی بر ذهن‌آگاهی (MBCT) است. لذا در این پژوهش سعی شده، تصویر تقریباً روشنی از اثربخشی MBCT بر احساس تنهایی و کمرویی دانشجویان ارائه گردد که در ذیل به بحث و تبیین نتایج این پژوهش می‌پردازیم.

روابط بین فردی و ارتباطات اجتماعی می‌شود. مداخلات MBCT در این‌گونه افراد، از آنجاکه موجب کاهش برانگیختگی انحرافات شناختی، حفظ توجه کامل فرد به یک تجربه مبتنی بر وقوع لحظه‌به‌لحظه آن، کنترل آگاهانه توجه، آگاهی فزون یافته از لحظات کنونی، حالت بی‌طرفی و بدون قضاوت و پذیرش تمامی تجارب محیطی، هیجانی، بدنی و فکری می‌شود، نقش قدرتمندی در سازگاری اجتماعی افراد در تمام موقعیت‌های زندگی بخصوص موقعیت‌های تهدیدکننده زندگی دارد. در این راستا فردریکسون (2012) بر این باور است، از آنجاکه افراد تنها و کمرو توجه بیمار‌گونه‌ای به محیط اطراف خود دارند، MBCT به عنوان یک روش درمانی، نقش مؤثری در سازگاری اجتماعی آنها دارد. چرا اینکه در MBCT کنترل توجه در جهت روشن نمودن و شفاف بودن حس‌های بدنی مانند ضربان قلب، تنفس و میزان حرارت بدن از آموزش‌های اصلی درمانگراست. این آموزش کنترل توجه باعث می‌شود، افراد ذهن خود را از هرگونه قضاوت‌هایی که منجر به احساس تنها و کمرویی می‌شود، پاک نمایند و عمیقاً به زمان حالت‌توجه کنند و آن را به فعالیت روزمره خود تعیین دهند. این مهم نه تنها باعث می‌شود، افراد افکار انعطاف‌پذیر و واقع‌بینانه‌ای در مناسبات اجتماعی خود داشته باشند بلکه احساس تنها و کمرویی آن‌ها در شبکه ارتباطی کاهش می‌یابد. در همگرایی با وارسی‌های فوق سگال، ویلیامز، تیزدل (2002) و تیلور (2012؛ به نقل از کهه‌یوری، لی کامت و همکاران، 2013) بر این

واقعی تأکید می‌شود. این مهم باعث می‌گردد، افراد بیش از آنکه در صدد تغییر افکار خود انتقادی و ادراکات منفی خود باشند، مشاهده‌گر آن بوده و تلاش کنند این افکار را به عنوان جریان ناپایدار در نظر بگیرند. این نوع رابطه جدید با افکار و باورهای غلط منجر به کنترل آن و نتیجتاً به بهبود احساسات، ادراکات و رفتارها می‌گردد. به دیگر سخن درمانگران اعتقاد دارند، مداخلات MBCT نه تنها توانایی افراد تنها و کمرو را برای تحمل حالت هیجانی منفی افزایش می‌دهد، بلکه باعث تعديل احساسات بدون قضاوت و افزایش آگاهی نسبت به احساسات روانی و پذیرای هیجان‌های منفی همان‌گونه که اتفاق می‌افتد، می‌شود. چنین حالاتی از یکسو باعث افزایش شناخت و آگاهی افراد از بدن، احساسات و افکار می‌شود و مقابله مؤثر با رویدادهای منفی را فراهم می‌سازد و از سوی دیگر خود‌پذیری، انعطاف‌پذیری، واقع‌گرایی و حساسیت‌پذیری را بهبود می‌بخشد و گشودگی نسبت به تجربیات را سبب می‌شود. این مهم به نوبه خود باعث کنترل افکار منفی در روابط بین فردی و افزایش سازش‌یافتنگی اجتماعی افراد در مناسبات اجتماعی آنها می‌شود. جانگین (2014) در تحقیقات خود اشاره داشته است. افرادی که از عزت‌نفس پایین و از احساس تنها و کمرویی بالایی برخوردارند، افرادی هستند که بیش از اندازه به خود توجه داشته و از ارزیابی‌های منفی از خود رنج می‌برند. این ارزیابی‌های منفی و باورهای نادرست به حدی است که باعث ناراحتی و جلوگیری از بروز احساسات مثبت در

خودپذیری، انعطاف‌پذیری و واقع‌گرایی افراد تنها و کمرو در مناسبات اجتماعی دارد. لذا به درمانگران پیشنهاد می‌شود، از MBCT به عنوان یک روش درمانی مؤثر در افرادی که از احساس تنهایی و کمرویی رنج می‌برند، استفاده نمایند. قطعاً بکارگیری این روش درمانی در افراد تنها و کمرو، موجب سازش‌یافتنگی اجتماعی آن‌ها در موقعیت‌های مختلف اجتماعی بخصوص موقعیت‌های تهدیدکننده زندگی می‌شود.

محدودیت

از مهم‌ترین محدودیت پژوهش حاضر می‌توان به فقدان دوره پیگیری و انجام آن بر روی دانشجویان دختر اشاره نمود؛ بنابراین به محققان توصیه می‌گردد پژوهش حاضر را بر روی دو جنس و با یک دوره پیگیری انجام دهند که قطعاً چنین پژوهشی تصویر منطقی‌تری از اثربخشی MBCT ارائه خواهد داد.

سپاسگزاری

از همکاری کارکنان دانشگاه پیام نور واحد نوشهر در اجرای پرسشنامه‌های این پژوهش و همچنین از دانشجویان گروه آزمایشی و گروه کنترل قدردانی و سپاسگزاری می‌شود.

باورند، از آنجاکه MBCT موجب درک لحظه به لحظه رویدادها و اجازه ثبت آن‌ها با هوشیاری کامل بدون تأثیر انتظارات، علاقه و سوگیری‌های شناختی و «بودن» در زمان «حال» می‌شود، در کنترل بسیاری از نشانگان افسردگی نقش مؤثری دارد. به دیگر سخن این محققان معتقدند، MBCT فرایند پردازش اطلاعات سوگیر را خشی می‌کند و این توانایی را به افراد می‌دهد بهای رویکرد قضاوی، محدود و اغلب منفی، برداشت روش و شفافی از آنچه عملاً در حال حاضر در کمی‌شوند، داشته باشند. چنین توانایی، این امکان را به افراد می‌دهد که قبل از واکنش به نگرانی و افکارهای غیرمنطقی مربوط به روابط اجتماعی مانند اجتناب از موقعیت‌های تهدیدکننده، رفتارهای سالم‌تر و منطقی‌تر داشته باشند. این حالت در شرایط مختلف، باعث افزایش اعتمادبه‌نفس، خودباوری و در نهایت موجب کاهش غمگینی، احساس تنهایی، کمرویی و گوشه‌گیری افراد در ارتباطات اجتماعی می‌شود. به طور کلی این پژوهش در همگرایی با تحقیقات مشابه بیانگر این واقعیت است، MBCT به عنوان یک روش درمانی برای تقویت آگاهی در افکار، ادراک‌ها، هیجان‌ها و الگوهای رفتاری و همچنین نقش بسیار مهمی در کاهش حساسیت، زودرنجی، برانگیختگی هیجانی و افزایش

منابع

- اسدلی، س؛ سپهریان، آ؛ سعادتمدن، س. و همکاران (1392). «بررسی اثربخشی آموزش گروهی جرأت‌ورزی بر کاهش علایم اختلال

اضطراب اجتماعی و بهبود کمرویی». مجله پژوهشی ارومیه، 24(9)، ص 673-681.

- بیرامی، م؛ موحدی، ی. و علیزاده گورادل، ج

پایان نامه چاپ نشده کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن.

- میلانی، م؛ اللهیاری، ع.ع؛ آزاد فلاح، پ. و همکاران (1392). مقایسه اثربخشی درمان ذهن‌آگاهی مبتنی بر شناخت و درمان شناختی- رفتاری بر نشانه‌های باقیمانده مبتلایان به افسردگی اساسی عودکننده. مجله علوم رفتاری، دوره 7، شماره 2، تابستان، ص 159-166.

- Ajmal, M.; Butt, M.; Moosa, S. & Rahman, F. (2011). "Effects of shyness on the self-esteem of 9th grade female students". *International Journal of Business and Social Science*. 12: 150-156.

- Barnhofer, T.; Crane, C.; Hargus, E.; Amarasinghe, M.; Winder, R. & Williams, J. M. (2009). "Mindfulness-based cognitive therapy as a treatment for chronic depression: A preliminary study". *Behaviour research and therapy*. 47(5): 366-73.

- Besser, A.; Flett, G. L. & Davis, R. A. (2003). "Self-criticism, dependency, silencing the self, and loneliness: A test of a meditational model". *Personality and Individual Differences*, 35(8): 173-175.

- Bohlmeijer, E.; Prenger, R.; Teal, E. & Cuijpers, P. (2010). "The effects of mindfulness-based stress reduction therapy on mental health of adults with a chronic medical disease: A meta-analysis". *Journal of Psychosomatic Research*. 36(68): 539-544.

- Brown, K. & Ryan, R. (2003). The benefits of being present: Mindfulness and its role in psychological well-being. *Journal of personality and Social Psychology*. 84: 822-848.

(1394). «اثربخشی درمان ذهن‌آگاهی مبتنی بر شناخت در کاهش اضطراب اجتماعی و نگرش‌های ناکارآمد نوجوانان». دوفصلنامه علمی - پژوهشی شناخت اجتماعی. سال چهارم، شماره 1 (پیاپی 7)، بهار و تابستان، ص 41-52.

- علی‌آبادی، ر (1392). «بررسی رابطه بین مؤلفه‌های شخصیتی و احساس تنها وی با کیفیت زندگی در زنان زندانی شهرستان سبزوار».

- Cheek, J. M. & Buss, A. H. (2006). "Shyness and sociability". *Journal of Personality and Social Psychology*. 4(18): 330-339.

- Crane, C.; Barnhofer, T.; Duggan, D., S.; Hepburn, S.; Fennell, M. V. & Williams, J. M. G. (2008). "Mindfulness-based cognitive therapy and self-discrepancy in recovered depressed patients with a history of depression and suicidality". *Cognitive Therapy and Research*. 32(6): 775-87.

- Crane, C. & Williams, J. M. (2010). "Factors associated with attrition from mindfulness-based cognitive therapy therapy in patients with a history of suicidal depression". *Mindfulness* (N Y)1:10-20.

- Dill, J. C. & Anderson, C. A. (1999). *Loneliness, shyness and depression. The etiology and interrelationships of everyday problems in living*. In T. E Joiner & J. C. Coyne (Eds.), the interactional nature of depression: Advances in interpersonal approaches (pp. 3-125). Washington DC: American Psychological Association.

- Diodona, F. (2009). *Hand book of mindfulness*. New York: Willy Press: 36-65.

- Elhageen, A. A. M. (2004). *Effect of*

interaction between parental treatment styles and peer relations in classroom on the feelings of loneliness among Deaf Children in egyptianschools. Doctoralthesis. Eberhard – Karls-university.

- Fredrickson, M. J. (2012). "Positive emotions & emotional well-being and mindfulness". *Psychological Science*. 17: 177-185.

- Geschwind, N.; peeters, F.; Huibers, M., van, Os. J. & Wichers, M. (2012). "Efficacy of mindfulness-based cognitive therapy in relation to prior history of depression: randomized controlled trial". *British Journal of Psychiatry*. 201(4): 320-5.

- Goossens, L.; Lasgaard, M.; Luyckx, K.; Vanhalst, J.; Mathias, P. & Masy, E.(2009). "Loneliness and solitude in adolescence: A confirmatory factor analysis of alternative models". *Journal of Personality and Individual Differences*. 47: 890-894.

- Harrington, N. & Pickles, C.(2009). "Mindfulness and cognitive behavioral therapy: Are they compatible concepts". *Journal of Cognitive Psychotherapy*. 23: 315-323.

- Khoury, B.; Lecomte, T.; Fortin, G.; Mass, M.; Therin, P.; Bouchard, V. & Hofmann, S. G. (2013). "Mindfulness-based therapy: Acomprehensive meta-analysis". *Clinical Psychology Review*: 33: 763-771.

- Kingstone, B. & Kenny, A. (2014). "The effects of mindfulness-based cognitive therapy for treatment shyness and eithdrawal at high school students". *Journal of Consultant Clinical Psychology*. 17(2): 177-185.

- Koydemir, S. & Demir, A. (2008).

"Shyness and cognitions: An examination of Turkish University students". *The Journal of Psychology*. 142(6): 633-644.

- Kuyken, W.; Byford, S.; Taylor, R. S. & et al. (2008). "Mindfulness-based cognitive therapy to prevent relapse in recurrent depression". *Journal of Consult Clin Psychol*. 76: 966-78.

- Lovas, D. A.&Barsky, A. J. (2010). *Mindfulness-based cognitive therapy for hypochondriasis, or severe health anxiety: A pilot study*. *Journal of Anxiety Disorder*. 24: 931-5.

- Marchand, W, R. (2012). *Mindfulness-based stress reduction, mindfulness-based cognitive therapy, and Zen meditation for depression, anxiety, pain, and psychological distress*. *Journal of Psychiatry Practice*. 18(4): 233-52.

- Moon, SH. (2009). *Relationship of peer relationships, perceived parental rearing attitudes, self-reported attachment security, to loneliness in upper elementary school-age children*. *Journal of KoreanAcadic Nursing*, 39(3): 401-8.

- Ramel, W. Goldin, P, R. Carmona, P, E. McQuaid, J, R. (2004). *The effects of mindfulness meditation on cognitive processes and affect in patients with past depression*. *CognitiveTherapy and Research*. 28(4): 433-55

- Robin, B. Junkin, M. (2014). *The effect of mindfulness cognitive therapy on self-esteem and loneliness for depressed adults*. *Journal of Affective Disorder*. 114(5): 251-262.

- Rotenberg, K, J. Makdonald, K. Keltie, K. Jing, V. & Emily, F. (2004). *The relationship between loneliness and interpersonal trust during childhood*.

- Journal of Genetic Psychology, 6: 16-20.
- Rubin, K, H. Coplan, R, J. (2010). *The development of shyness and social withdrawal publications*. 366 pp. (ED512326).
- Segal, Z, V. Williams, J, M, G. & Teasdale, J, D. (2002). Mindfulness-based cognitive therapy for depression. New York: Guilford.
- Stoeckli, G. (2010). *The role of individual and social factors in classroom loneliness*. The Journal of Educational Research, 103: 28-39.
- Weber, B. Jermann, F. Gex-Fabry, M, et al. (2010). *Mindfulness-based cognitive therapy for bipolar disorder: A feasibility trial*. European Psychiatry. 25: 334-7.
- William, R, M. (2012). *Mindfulness-based stress reduction, mindfulness-based cognitive therapy, and Zen meditation for depression, anxiety, pain, and psychological distress*. Journal of Psychiatric Practice. 15(4): 232-250.
- Zimbardo, P, G. (1977). *Shyness: What it is what to do about it?* Reading, MA: Perseue Press.